

Sygn.aktIIC1768/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lipca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Łodzi, w II Wydziale Cywilnym,

w składzie: Przewodniczący: SSO E. Steckiewicz-Ochocka

Protokolant: sekr. sąd. K.Loska

po rozpoznaniu w dniu 23 czerwca 2015 r. w Łodzi na rozprawie

sprawy z powództwa M. P.

przeciwko K. Ł.

o zapłatę

na skutek zarzutów pozwanego od nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 13 marca 2014r.

utrzymuje nakaz zapłaty w mocy.

Sygn.aktIIC1768/14

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 28 lutego 2014r. skierowanym przeciwko K. Ł., powód M. P. domagał się orzeczeniem nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym, aby pozwany w terminie dwóch tygodni zapłacił na jego rzecz kwotę 100.000zł z odsetkami ustawowymi od wytoczenia powództwa. Domagał się także zasądzenia kosztów postępowania. /pozew k.2/

Nakazem zapłaty z dnia 13 marca 2014r. sąd orzekł o żądaniu pozwu./nakaz k.8/

Od nakazu zapłaty pozwany wniósł zarzuty, po przywróceniu terminu do ich złożenia, domagał się oddalenia powództwa, wskazując iż nie istniało zobowiązanie podstawowe umożliwiające wypełnienie weksla. Pozwany wskazał, że weksel był zabezpieczeniem kredytu o który starali się udziałowcy spółki z o.o. (...) w Banku Spółdzielczym Ziemi (...). Pozwany podniósł, że porozumienie pomiędzy współnikami było takie, że na wypadek gdyby którykolwiek z nich spłacił zadłużenie w banku, weksle będą podstawą dochodzenia należności wobec pozostałych./ zarzuty k.24-28/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 sierpnia 2003r. K. Ł. złożył do dyspozycji A. Z. (1) vel Z. weksel in blanco bez protestu na sumę 100.000zł odpowiadającą jego zadłużeniu wobec A. Z. (1) vel Z., zaznaczając że może on wypełnić weksel i oznaczyć datą płatności według własnego uznania, zawiadamiając pozwanego o jego wypełnieniu listem poleconym./deklaracja wekslowa k.84/

A. Z. (1) vel Z. pismem z dnia 23 maja 2013r. zawiadomił pozwanego o wypełnieniu wystawionego przez niego weksla do kwoty 100.000zł i wezwał pozwanego do zapłaty kwoty z weksla./pismo k.83, deklaracja wekslowa k.84, weksel k.19/

W dniu 6 czerwca 2013r. A. Z. (1) vel Z. ustąpił na rzecz M. P../odwrot weksla k.19/

Nabywca wezwał pozwanego do zapłaty należności z weksla. Pozwany odmówił zapłaty, podniósł że nie było podstaw do wypełnienia weksla./pismo k.32/

M. P. i A. Z. (1) vel Z. łączy luźna znajomość. Spotykają się okazjonalnie na przyjęciach organizowanych w grupie znajomych. Nigdy nie prowadzili wspólnie interesów. Na jednym z przyjęć A. Z. (1) vel Z., zwierzył się powodowi, że ma problem z dłużnikami od których nie może wyegzekwować należności z weksli. Powód zaproponował nabycie każdego z weksli za kwotę 30.000zł, wskazując że ma wolne środki do zainwestowania i czas aby zająć się dochodzeniem należności. Zapytał A. Z. (1) vel Z., czy istnieją szanse na wyegzekwowanie należności, nie pytał o źródło powstania zobowiązania.

Na podstawie indosu powód nabył weksel wystawiony przez pozwanego./zeznania powoda 1godz.5min32sek. z dnia 23.06.15,weksel k.19/

A. Z. (1) vel Z. postanowił dochodzić należności z weksli wystawionych przez byłych wspólników (...) Grup spółki z o.o., K. Ł. i J. W. (1), wobec tego że w dniu 22 stycznia 2013r. została wszczęta egzekucja z jego majątku przez K. I. egzekucja kwoty 20.000zł wraz z odsetkami i kosztami, która to kwota była zadłużeniem spółki (...)/zeznania świadka A. Z. vel (...)min 56sek z dnia 23.06.15r.;zajecie k.111/

A. Z. (1) vel Z., K. Ł. i J. W. (1) byli wspólnikami Spółki z o.o. P. (...) działała około 15 lat temu. K. Ł. i J. W. (1) zgłosili się do A. Z. (1) vel Z. z propozycją podjęcia wspólnego przedsięwzięcia mającego na celu świadczenie usług ubezpieczeniowych. Potrzebowali wspólnika, ponieważ nie mieli pieniędzy na samodzielne rozpoczęcie działalności. A. Z. (1) vel Z. zgodził się na propozycję i utworzono spółkę. W pierwszych miesiącach miał powstać komputerowy program do obsługi klientów. W tym celu wynajęto informatyków. Ostatecznie pierwotnie planowana działalność nie została uruchomiona i spółka zajęła się dystrybucją kosmetyków. Spółka starała się o uzyskanie kredytu w Bank (...) i taki kredyt otrzymała. Zabezpieczeniem kredytu były weksle wystawione przez spółkę. Weksel będący w posiadaniu powoda nie pozostaje w związku z deklaracją wekslową złożoną w celu zaciągnięcia kredytu w Banku (...). /zeznania świadka J. W. 30 min 55 sek.; zeznania pozwanego 1godz.9min.23sek. z dnia 23.06.15r., weksle k.29; deklaracja wekslowa k.30/

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z art.485§ 1kpc sąd wydaje nakaz zapłaty, jeżeli powód dochodzi roszczenia pieniężnego albo świadczenia innych rzeczy zamiennych, a okoliczności uzasadniające dochodzone żądanie są udowodnione dołączonym do pozwu:

- 1) dokumentem urzędowym;
- 2) zaakceptowanym przez dłużnika rachunkiem;
- 3) wezwaniem dłużnika do zapłaty i pisemnym oświadczeniem dłużnika o uznaniu długu;
- 4) zaakceptowanym przez dłużnika żądaniem zapłaty, zwróconym przez bank i niezapłaconym z powodu braku środków na rachunku bankowym.

Sąd wydaje również nakaz zapłaty przeciwko zobowiązanemu z weksla, czeku, warrantu lub rewersu należycie wypełnionego, których prawdziwość i treść nie nasuwają wątpliwości. W razie przejścia na powoda praw z weksla, z czeku, z warrantu lub z rewersu, do wydania nakazu niezbędne jest przedstawienie dokumentów do uzasadnienia roszczenia, o ile przejście tych praw na powoda nie wynika bezpośrednio z weksla, z czeku, z warrantu lub z rewersu. / §2art.485kpc/

W sprawie na podstawie art. 491§ 1kpc, sąd orzekł, że pozwany ma w ciągu dwóch tygodni od dnia doręczenia nakazu zaspokoić roszczenie powoda na podstawie weksla w całości wraz z kosztami albo wnieść w tym terminie zarzuty.

Pozwany na podstawie art. 493§ 1kpc wniósł zarzuty od nakazu zapłaty, wobec czego na zasadzie art.495kpc zarządzono ich rozpoznanie.

Pozwany powinien był w piśmie przedstawić zarzuty, pod rygorem ich utraty przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy oraz okoliczności faktyczne i dowody.

Dokonane ustalenia prowadzą do wniosku, że powołane w treści zarzutów argumenty nie odnosiły się do weksla będącego podstawą rozstrzygnięcia w sprawie niniejszej, a innych weksli wystawionych przez spółkę (...) której współnikami byli A. z. (1) vel Z., J. W. (1) i pozwany. Tym samym nie zostały wykazane żadne okoliczności mogące wpływać na prawidłowość orzeczenia na podstawie załączonego do pozwu weksla.

Zgodnie z §2art.493kpc sąd pomija spóźnione twierdzenia i dowody, chyba że strona uprawdopodobni, że nie zgłosiła ich w zarzutach bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności.

W sprawie dopiero na rozprawie pozwany oświadczył, iż przypomina sobie że wystawił weksel będący przedmiotem rozpoznania i opisał okoliczności związane z wystawieniem weksla i towarzyszącej mu deklaracji wekslowej.

Zważywszy na treść cytowanego wyżej przepisu należało uznać, iż twierdzenia i dowody pozwanego są spóźnione.

Dlatego w oparciu o art. 496 kpc po przeprowadzeniu rozprawy sąd wydał wyrok, w którym nakaz zapłaty w całości utrzymał w mocy.

Na marginesie należy jednak podnieść, iż nie zachodziły podstawy uwzględnienia zarzutów nawet gdyby przyjąć dopuszczalność badania twierdzeń i dowodów pozwanego wyartykułowanych dopiero na rozprawie.

Zgodnie art.9 prawa wekslowego z dnia 28 kwietnia 1936 r. (Dz.U. Nr 37, poz. 282) wystawca odpowiada za przyjęcie i za zapłatę wekslu.

Jeżeli weksel, niepełny w chwili wystawienia, uzupełniony został niezgodnie z zawartym porozumieniem, nie można wobec posiadacza zasłaniać się zarzutem, że nie zastosowano się do tego porozumienia, chyba że posiadacz nabył weksel w złej wierze albo przy nabyciu dopuścił się rażącego niedbalstwa. /art.10 prawa wekslowego/

W sprawie pozwany nie wykazał okoliczności które prowadziłyby do konstatacji, iż powód nabył weksel wiedząc, że został uzupełniony niezgodnie z deklaracją wekslową.

Pomiędzy powodem a A. Z. (1) vel Z. nie ma stosunków o charakterze zawodowym, które warunkowałyby wiedzę powoda o prowadzonych przez A. Z. (1) vel Z. przedsięwzięciach gospodarczych, a treść deklaracji wekslowej wskazywała na osobisty charakter zobowiązania powoda. Tym samym nie można powodowi przypisać działania w złej wierze lub z rażącym niedbalstwem.

W tej sytuacji należało uznać, że powód nabył weksel na podstawie ważnego indosu w oparciu o art.11 i 14 prawa wekslowego.

Nie można także uznać, iż wystąpiły przesłanki wyłączenia odpowiedzialności pozwanego w oparciu o art.17 prawa wekslowego.

Zgodnie z wymienionym przepisem osoby, przeciw którym dochodzi się praw z wekslu, nie mogą wobec posiadacza zasłaniać się zarzutami, opartymi na swych stosunkach osobistych z wystawcą lub z posiadaczami poprzednimi, chyba że posiadacz, nabywając weksel, działał świadomie na szkodę dłużnika.

Skoro jak wyżej wskazano, powodowi nie można przypisać ani winy ani niedbalstwa, to tym bardziej nie można postawić mu zarzutu świadomego działania na szkodę dłużnika.

Z tych wszystkich względów uznając zarzuty od nakazu zapłaty za niezasadne, sąd utrzymał nakaz zapłaty w mocy.

O kosztach postępowania orzeczono na zasadzie art.98kpc. Na zasądzone koszty złożyła się opłata od pozwu uiszczona przez powoda i koszty zastępstwa procesowego o których orzeczono na podstawie Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu z dnia 28 września 2002 r. (Dz.U. Nr 163, poz. 1349) tj. z dnia 25 lutego 2013 r. (Dz.U. z 2013 r. poz. 490)